

ІННОВАЦІЙНІ БІЗНЕС-СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЙ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Сучасні бізнес-стратегії українських корпорацій енергетичного сектору України базуються на концепції сталого розвитку, що визначає сукупність обмежень і вимог щодо впровадження інноваційних технологій та організації виробничої діяльності, їх екологічної нейтральності та забезпечення при цьому економічних, соціальних, екологічних результатів.

Такий підхід має поєднувати наступні принципи побудови бізнес-стратегій корпорацій енергетичного сектору: сталого розвитку корпорацій; комплексного оцінювання ефективності впровадження інновацій; створення вартості компанії; корисності (цінність для клієнта та організації).

Завдання розроблення та реалізації бізнес-стратегій корпорацій енергетичного сектору водночас вимагають:

- відповідної організаційної культури компанії;
- урахування конкурентних переваг, сформованих тенденцій зміни внутрішнього і зовнішнього середовища корпорацій;
- побудови нової системи відносин з клієнтами, що передбачають нові цінності сталого розвитку;
- наближення до «ідеальної» бізнес-моделі та цілей стратегії сталого розвитку корпорації;
- збереження збалансованості (пропорційності) компанії, де максимальний дохід від діяльності підприємства можна отримати при дотриманні оптимальних величин факторів виробництва.

При цьому традиційний критерій оцінювання тієї чи іншої бізнес-стратегії (максимізація фінансової віддачі компанії) залишається незмінно важливим та свідчить про ефективність використання корпоративного капіталу.

Сучасні бізнес-стратегії сталого розвитку корпорацій енергетичного сектору мають на меті забезпечувати перехід до низьковуглецевих інноваційних технологій. Використання наявних інструментів щодо забезпечення споживачів доступною низьковуглецевою енергією водночас стимулює швидке нарощування масштабів відновлюваної енергетики, що, як правило, супроводжується модернізацією мереж передачі та розподілу електроенергії, підвищенням енергоефективності та електрифікації кінцевого споживання.

Практична реалізація теоретичних положень стейкхолдер-менеджменту (залучення до співпраці усіх зацікавлених сторін у переході до низьковуглецевих інноваційних технологій та вироблення чистої енергії) створює загальні передумови широкого доступу споживачів до недорогих, надійних і сучасних послуг енергетичних компаній та споживання чистої електроенергії. Усі стейкхолдери, що приєднані до ланцюгів постачання чистої енергії, мають бути

долучені до чистих, надійних, сучасних джерел енергії. Не остання роль у цих стратегіях належить використанню потенціалу децентралізованої генерації електроенергії з відновлюваних джерел.

Вивчення практичного досвіду реалізації бізнес-стратегій сталого розвитку корпорацій дає змогу визначити ключові орієнтири забезпечення їх успішності:

- сучасність стратегічних планів та їх періодичний перегляд у наслідок зміни внутрішнього та зовнішнього середовища корпорації;
- зрозумілість для партнерів, зацікавлених стейкхолдерів щодо цілей, завдань, інструментів реалізації бізнес-стратегій;
- клієнторієнтованість, коли цінності потенційних клієнтів співпадають з ціннісною пропозицією компанії;
- адекватність бізнес-стратегій основним ринковим трендам, ключовим викликам, очікуванням споживачів, змінам у діяльності конкурентів на певних сегментах ринку;
- планування реалізації стратегії з урахуванням вже сформованих зав'язків та взаємовідносин, або їх відповідного розвитку з урахуванням нових цілей та завдань;
- достатність ресурсів та їх доступність (фінансових, людських, інвестиційних тощо) для реалізації стратегічного плану;
- постійний моніторинг бізнес-процесів та оцінка їх ефективності;
- використання нових аналітичних інструментів (Big Data, Google Trends та ін.) та інформаційних технологій оброблення даних з метою моделювання та прогнозування реалізації бізнес-стратегії;
- циклічність перевірки ефективності бізнес-моделі підприємств, їх бізнес-стратегій, стійкості компанії та оцінювання факторів, що на неї впливають, готовність до змін та запуску нових товарів, послуг з урахуванням зміни цінностей клієнтів компаній.

Складність розвитку корпорацій енергетичного сектору національних економік визначається певною сукупністю вимог Паризького договору до 2050 року, що пов'язані з переходом до низьковуглецевої моделі розвитку, введенням нових механізмів сплати зборів за викид вуглецю та поступової відмови від субсидування цін на викопані види палива.

Література:

1. Kaplan S. N., Ruback R. S. The Valuation of Cash Flow Forecasts: An Empirical Analysis. *Journal of Finance*. 1995. Vol.50. P. 1059–1093.
2. Global SD Report 2019. URL: <https://sdgs.un.org/sites/default/files/2022-07/26927>